

על פרשת מירא לב: "כשמישהו מאוהב, זו מחלה שמתרפאים ממנה!"

ואבא שלי הבטיח לי לפני מותו: אצלי באו 100 איש ביום, אצלך יבואו 1300 תאמיני לי, את יודעת כמה באים לפה? אפשר להשתגע. מאות אלפים! לרב ברוך לפעמים נמאס כבר מהקהל. הוא לא מסוגל יותר. באים אליו מהבור קר. אחד, שחקן כרוזגל, רוצה לתקוע גול בשבת; אחד, מהתיקווה, שיש לו באסטה בשוק, והפקחים עושים לו רפורט, מבקש שלא יהיו לו יותר רפורטים; על כאלה דברים מטרידים אותו.

שתקנה

"אוטוביאנקי!"

הרב ברוך יש לו חדר, הוא יושב על המיטה ישיבה מיורחית, נכנסים אצלו אנשים, מנשקים לו את היד, מספרים לו על הבעיה שלהם. הוא

ברוך עם הריון. אמרה לו שזה ממנו. הוא ידע שזה לא שלו. כשהיא נכנסה להריון, הוא ישב בפנים. אבל היא אמרה לו, שזה קרה כשהוא היה בחופשה. ניסינו לפקוח לו את העיניים, שיראה מי היא. אבל הוא היה בעיניים עצומות אחריה. ניסינו לדבר איתו, אבל הוא היה אומר: "כשמישהו מאוהב זו מחלה שמתרפאים ממנה". כמה שניסו לדבר איתו. לא עזר. היתה לו מילחמה בין הרגש וההגיון. ובכל זאת היה אומר: "תעזבו, אני יודע מה שאני עושה".

עכשיו הוא לא רוצה ללכת עליה. הוא אומר: "היא תקבל את המכה שלה ממקום אחר".

היא טוענת שהיא לקחה על הבית בבבלי הלוואה ושהוא היה ערב להל' וואה. את יודעת באיזה תיחכום הוציאה ממנו שטרר'ערבות? אני יודע. אני ניהל' עושה".

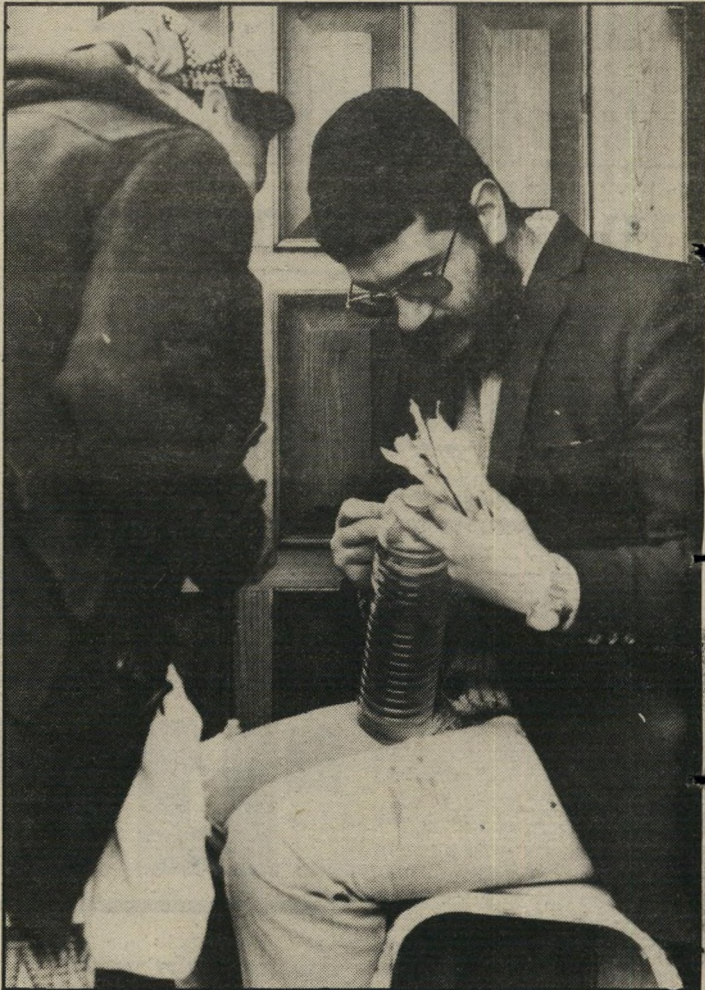

מוכר הבקבוקים למילוי, בעזרת השם, יהיה טוב!

כולם יודעים על הבית, אבל זה שהוא קנה לה בית בפואבלו אספניול בראשון, לא יודעים. הבית ישנו, קיים, אין עליו חובות והוא שלה. והנה על המכונת שלה, גיאס פאלאס. הוא לא שילם? הוא קנה לה את המכונת, והכל בצ'קים. לא מתחת לשולחן. אחרי שהתיישב, שלח לה שליחים: תמכרי את הפאלאס, תקני אוטו קטן, היום המצב לא מה שהיה, אני חי פה רק מתרומות. תקני אוטוביאנקי, תחיי ממה שישאר, ומהשיבעת אלפים דולר של הרהיטים, אבל היא לא הסכימה: "מה, שאני ארד ברמה?" היא ענתה לו.

כל זה מה שאני מספר לך קרה בש' נה האחרונה, לפני חודשיים-שלושה. לא — חס וחלילה — לא דיבר איתה פנים-אלפנים. שלח לה שליחים. מה אומרת על זה אשתו, ויויאן? עומדת לצידו. היא אומרת: "העיקר שברוך חזר הביתה, השתנה, סלחתי לו הכל!" מירה חשבה שאם תפרסם את המיכתבים, תהרוס את חייהם-משפחה שלהם. זה לא נכון. אשתו לצידו.

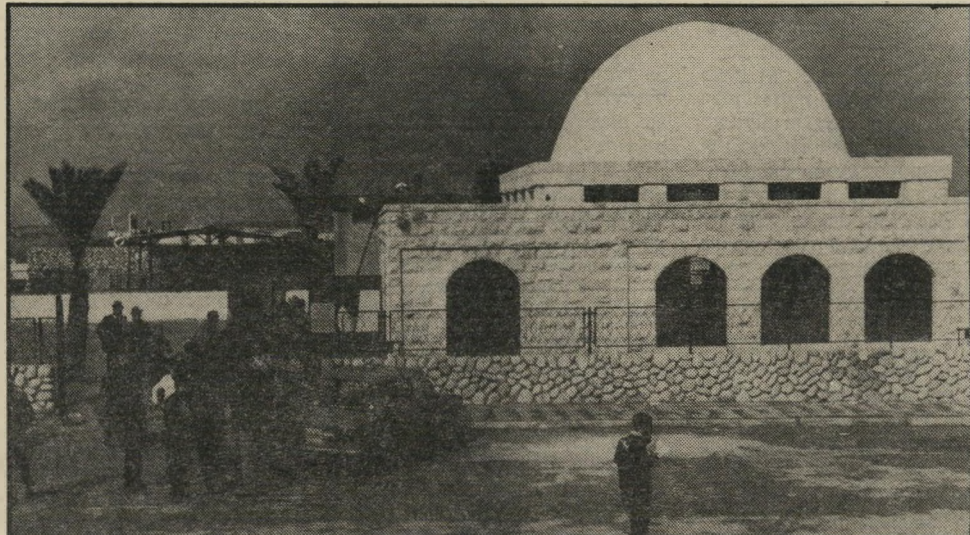
איך זה שאת לא מכירה את מירה לב? היא היתה עם הצייר בכל המיס' ערות ששיפץ. חוץ מהצייר היה לה רומן עם איזה דייל מפורסם ועם בעל מסעדה אחר. היא הולכת עם אנשים בשביל אינטרס. היא לא תדבר עם מישהו בלי אינטרס. יש לה פנים יפות והיא נראית, ככה, בריאה. עם מכנסיים היא לא הולכת. והכי טוב היא יודעת להזיל דמעות. הנה הפרטי שהיא חייבת לו. באה אליו, התחילה לבכות. אז הוא אומר לה: "אל תבכי, לא אורוק אותך מהבית. אני אוציא את הכסף מברוך!" זה שיש לה עוד בית, הוא לא יודע. מה (המשך בעמוד 42)

ממלא המים הקרושים

אומרים שהמים האלה עושים נפלאות!

תי את המשאזומתן. ברוך, גם אחרי שהתיישב וחזר בתשובה, אמר: "אני אשלם את החוב בתור גבר, בכבוד. הבטחתי לה — אז אשלם". אבל אז היא באה ודרשה עוד כסף, על השטיח ועל הרהיטים העתיקים שקנתה בגלריה בפרישמן. כשהיא קנתה את הרהיטים, ברוך בא איתה ונתן שיבעה-שמונה אלף דולר על החשבון. נשאר חוב, ומירה אומרת היום: "לא יעזור לו, הוא ישלם כל מה שהבטיח לי!" אבל ברוך אומר: "הח' מישים אלף דולר שאני ערב, אשלם בתור גבר!" הוא היה משלם ריבית במשך ארבעה חודשים, 2000 דולר

קבר הבאבא סאלי

כמו רחל אמנו, כמו רבי מאיר בעלי-הנס